

EÖTVÖS JÓZSEF ISMERETLEN VERSE.

Egy múlt század elei almanachban akadtam Eötvös Józsefnek egy kis versére, mely sem a tőle kiadott gyűjteményben, sem a végleges Eötvös-kiadásban nincs meg. Eötvös vagy megfeledkezett róla, vagy — a mi talán valószínű — nem vette fel költeményei közé, mert egy fiataalkori, múltó hevülésnek nem nagyon művészi módon való versbeszedése. Mint életrajzi adatnak azonban lehet némi értéke e kis versnek, melyet a húszéves ifjú egy kékszemű, L. betű alá rejtett leánykának emlékkönyvébe írt. Megjelent a *Nefejejs* című évkönyv (»Almanach 1834. Szerkesztette Kovacsóczy Mihály. Harmadik év. Kassán«) 236. lapján *B. E. J.* aláírással. Ez kétségtelenné teszi, hogy a vers Eötvösé, aki 1831-ben *A' Kritikus Apotheosisa*, 1833-ban *A' Házasulók* című műveit is *B. E. J.* jelzéssel adta ki; más abban az időben nem élt velük. A vers, betűről betűre híven lemásolva így hangzik:

L-NEK EMLÉKKÖNYVÉBE.

Miként ha kedvesidnek hantjain
 Körültekintesz, és melletted áll
 Az idegennek sirköve, melyet
 Nem áztat senki könnyivel,
 Egy kis virágot ejtesz
 Az elhagyottnak lakhelyére:
 Ugy fekszem én itt kedvesid' körében.
 Ha évek mulnak, átfutod e' könyvedet,
 'S örömmre gerjedsz, ha nevet találsz
 Melly hiv' vala.
 Vagy ha azoknak képei, kik nincsenek
 Körödben már, tűnnek-fel képzetedben,
 Es kék szemeid cseppekkel telnek el,
 Nézz akkor rám is, 's hullasd könnyidet
 Ez elhagyott nevére, kit te nem szeretsz.

B. E. J.

A verset Eötvös legkésőbb 1833-ban írhatta, mivel az almanachok tudvalevőleg mindig az előző év utolsó hónapjaiban jelennek meg. Talán Pozsonyban írta, hova atyja 1832 decemberében magával vitte, hogy a diétai étellel megismerkedjék s az ügyvédi vizsgára készüljön; ezt 1833 végén le is tette s evvel búcsut mondott Pozsonynak.

TOLNAI VILMOS.